

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદની ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લીકેશન નંબર ૨૫૭૮૩/૨૦૨૨

સાથે

આર/ સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લીકેશન નંબર ૨૫૭૮૯/૨૦૨૨

સાથે

આર/ સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લીકેશન નંબર ૨૫૭૯૦/૨૦૨૨

સાથે

આર/ સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લીકેશન નંબર ૨૫૭૮૬/૨૦૨૨

સાથે

આર/ સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લીકેશન નંબર ૨૫૭૮૪/૨૦૨૨

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રીમતી એમ. કે. ઠાકર

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.
	હા.	

=====

વજેસિંહ ગણપતસિંહ રાઉલજી

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ માટે સીનિયર એડવોકેટ શ્રી શાલીન મહેતા, મદદમાં સુશ્રી
શિખા ડી. પંચાલ (૧૦૭૬૪)

સામવાળા(ઓ) નં. ૧ માટે કમી કરેલ છે

સામવાળા(ઓ) નં. ૨ માટે શ્રી વરુણ કે. પટેલ (૩૮૦૨)

સામવાળા(ઓ) નં. ૩ માટે પ્રત્યક્ષ બજવણી દ્વારા નોટિસ બજવણી થઈ ગઈ છે

=====

કોરમ:માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રીમતી એમ. કે. ઠાકર

તારીખ:૨૮/૦૧/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. તાત્કાલિક પરત કરી શકાય તેવો નિયમ.વિદ્વાન વકીલ શ્રી વરુણ પટેલ સામાવાળા વતી શાસનની સેવા માફ કરે છે.

૨. પક્ષકારોની સંમતિથી આખરે આ મામલે સુનાવણી થઈ હતી

૩. અરજદારો કે જેઓ સામાવાળા નં.૨, કલ્કી રાસાયણિક ઉદ્યોગોએ વર્તમાન અરજીઓ દાખલ કરી છે, જેમાં સંદર્ભ આઈટી નંબર ૭૨/૨૦૧૮ માં મંજૂરી અરજી નંબર ૮૬/૨૦૧૮ માં પસાર કરાયેલા ૨૭/૦૪/૨૦૨૨ ના ચુકાદા અને આદેશને પડકારવામાં આવ્યો છે, જેમાં સામાવાળા નંબર ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી મંજૂરી અરજીને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને તારીખ ૧૮/૦૮/૨૦૧૮ ના બરતરફી આદેશને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.

૪. વર્તમાન કેસના નિકાલ માટે જરૂરી તથ્યો નીચે મુજબ છે:

૪.૧ અરજદારે કામ કરતા અન્ય કર્મચારીઓ સાથે અને સામાવાળા નંબર ૨ કંપનીમાં ઔદ્યોગિક વિવાદ ઉઠાવ્યો હતો, જેને વિદ્વત ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ નંબર ૨, વડોદરા ખાતે મોકલવામાં આવ્યો હતો અને તેને સંદર્ભ આઈટી નંબર ૭૨/૨૦૧૮ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો.આ વિવાદ પગારમાં વધારો અને અન્ય ભથ્થાની ચુકવણીને લઈને હતો.બાકી સંદર્ભ, ૦૮/૦૨/૨૦૧૮ ના પત્ર દ્વારા, સામાવાળા નંબર ૨ એ અરજદારોને જાણ કરી છે કે અરજદારે પેઢીના અધિકારી સાથે કથિત રીતે દુર્વ્યવહાર કર્યો હતો અને ગેરકાયદેસર હડતાળમાં ભાગ લીધો હતો અને તેનું સમર્થન કર્યું હતું તેના આધારે તેમને ૦૮/૦૨/૨૦૧૮ થી અસરથી સસ્પેન્ડ કરવામાં આવ્યા હતા.૧૪/૦૨/૨૦૧૮ તારીખની ચાર્જશીટ રજૂ કરવામાં આવી હતી જેમાં આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે અરજદારે ફરજ દરમિયાન ૨૧/૧૨/૨૦૧૭ પર વરિષ્ઠ કંપની અધિકારી સાથે દુર્વ્યવહાર કર્યો હતો, અરજદારે હડતાળ શરૂ કરી હતી અને તેની સાથે કામ કરતા કામદારોને ફરજ પર આવતા કામદારોને આવી હડતાળમાં જોડાવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા અને તેમને કામ કરતા અટકાવ્યા હતા.અરજદારને જાણ કરવામાં આવી હતી કે વિભાગીય તપાસ એક સ્વતંત્ર અધિકારી દ્વારા હાથ ધરવામાં આવશે અને ૨૪/૦૨/૨૦૧૮ પર હાજર રહેવાની સૂચના આપવામાં આવી હતી.અરજદારે ૨૩/૦૨/૨૦૧૮ પર લેખિત નિવેદન રજૂ કર્યું અને પેઢીને આરોપપત્રના સંબંધમાં ચોક્કસ દસ્તાવેજોની નકલો પૂરી પાડવા વિનંતી કરી.તપાસ અધિકારીએ વર્તમાન અરજદારો સામે ઘડવામાં

આવેલા આરોપો સાબિત થયા હોવાનું તારણ સાથે ૧૬/૦૮/૨૦૧૮ પર પોતાનો તપાસ અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો. ૧૮/૦૨/૨૦૧૮ પર કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી જેમાં કહેવામાં આવ્યું હતું કે, તપાસ અહેવાલના આધારે સામાવાળા નંબર ૨એ સાબિત ગેરવર્તણૂકના આધારે અરજદારને બરતરફ કરવાનો નિર્ણય લીધો છે અને અરજદારને તેનો જવાબ આપવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું કે તેને શા માટે નોકરીમાંથી બરતરફ ન કરવો જોઈએ.

જ.ર ૧૮/૦૮/૨૦૧૮ પર, અરજદારની સેવા બરતરફ કરવામાં આવી હતી અને ચેક દ્વારા એક મહિનાની નોટિસ ચૂકવવામાં આવી હતી. સામાવાળા નંબર ૨એ ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૩૨ હેઠળ સંદર્ભમાં મંજૂરી અરજી દાખલ કરી હતી. અરજદારે મુખ્યત્વે વાંધો ઉઠાવ્યો હતો કે અરજદારને એક મહિનાના નોટિસ પગારનું સંપૂર્ણ વેતન અને ઇ. એસ. આઈ. સી. માટે ૨૧૦/- રૂપિયાની રકમ ચૂકવવામાં આવી નથી અને અરજદારને એક મહિનાની નોટિસ પગારની ચુકવણી કરતી વખતે વ્યવસાયિક કરવેરા માટે ૧૫૦/- રૂપિયાની રકમ કાપવામાં આવી છે. એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે કલમ ૩૩ (૨) (બી) ની જોગવાઈ મુજબ, એક મહિનાની નોટિસ પગારમાંથી કોઈ કપાત કરી શકાતી નથી અને સામાવાળા નંબર ૨એ ગેરકાયદેસર કપાત કરી હોવાથી, મંજૂરીની અરજીને નકારી કાઢવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. લર્નડ ટ્રિબ્યુનલે

પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી બરતરફીના આદેશની મંજૂરી માટે દાખલ કરેલી અરજીઓને મંજૂરી આપી હતી.આ જ આ અદાલત સમક્ષ પડકારનો વિષય છે.

૫. અરજદારો વતી વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતા, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી શિખા ડી. પંચાલ અને પ્રતિવાદી વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી વરુણ કે. પટેલ સાથે સાંભળ્યું.

૫.૧ અરજીના મેમોમાં ઘણા આધારો ઉઠાવવામાં આવ્યા હોવા છતાં, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતાએ મુખ્યત્વે અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૩૨ની પર આધાર રાખ્યો છે અને રજૂઆત કરી છે કે અરજદારનું એક મહિનાનું વેતન ૧૨,૦૦૦ રૂપિયા હતું, જો કે, બરતરફી સમયે, તેમને ઈ. એસ. આઈ. સી. (કર્મચારી રાજ્ય વીમા યોગદાન) માટે ૨૧૦ રૂપિયા અને વ્યવસાયિક કરવેરા માટે ૧૫૦ રૂપિયાની કપાત કર્યા પછી, એક મહિનાના નોટિસ પગાર માટે ૧૧,૬૪૦ રૂપિયા ચૂકવવામાં આવ્યા હતા. જાણીતા વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતા અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૨ (આર) (આર) ની વ્યાખ્યા પર આધાર રાખે છે, જે 'વેતન' ને વ્યાખ્યાયિત કરે છે અને રજૂઆત કરે છે કે આ કલમ મુજબ વેતનમાં (૧) નોકરીદાતા દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલા અથવા ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ યોગદાન માટે કોઈ બોનસ (૨) કોઈપણ પેન્શન ફંડ અથવા પ્રોવિડન્ટ ફંડ અથવા હાલમાં અમલમાં રહેલા કોઈપણ કાયદા હેઠળ વિકાસનો લાભ અને

(૩) સેવાની સમાપ્તિ પર ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ ગ્રેયુટીનો સમાવેશ થતો નથી.વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતા દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૨ (આર) (આર) હેઠળ, તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે વેતનમાં હાલમાં અમલમાં રહેલા કોઈપણ કાયદા હેઠળ કામદારોના લાભ માટે ચૂકવવામાં આવેલ અથવા ચૂકવવાપાત્ર કોઈ યોગદાનનો સમાવેશ થતો નથી, જે વર્તમાન કિસ્સામાં કર્મચારી રાજ્ય વીમા અને વ્યવસાયિક કરવેરા માટેનું યોગદાન હશે અને વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે ઉપરોક્ત આધાર પર મંજૂરી માટેની અરજીને નકારી ન કરવામાં ભૂલ કરી હતી.

પ.૨ જાણીતા વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતાએ દિનેશ ખરે વિરુદ્ધ ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ અને અન્યો, રાજસ્થાનના કેસમાં રાજસ્થાન હાઈકોર્ટ, જયપુર બેન્ચ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે અને રજૂઆત કરી છે કે સામાવાળા નંબર ૨ વ્યાવસાયિક કર અને ઇએસઆઈ યોગદાનની કપાત કર્યા વિના ચૂકવણી કરવાની નોટિસના બદલામાં કાયદાની કલમ ૩૩ (૨) (બી) ની જોગવાઈ દ્વારા જરૂરી વેતન ચૂકવવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને તેથી, સામાવાળા નંબર ૨ દ્વારા કલમ ૩૩ (૨) (બી) હેઠળ મંજૂરી માટે દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીને બરતરફ કરવાની જરૂર હતી.વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતા રજૂ કરે છે કે, ઉપરોક્ત ચુકાદાને યોગ્ય ભાવનાથી લાગુ કર્યા વિના, આદેશ પસાર કરવામાં આવે છે અને તેથી, તેને રદ કરવાની જરૂર છે.

પ.૩ પ્રતિવાદી વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી વરુણ પટેલ કર્મચારી રાજ્ય વીમા અધિનિયમની જોગવાઈઓ પર આધાર રાખે છે અને રજૂઆત કરે છે કે નોકરીદાતાને ઈ. એસ. આઈ. સી. અધિનિયમમાં યોગદાન ચૂકવવાની જવાબદારી સાથે દબાણ કરવામાં આવ્યું છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે તેમની બરતરફીના આદેશ પહેલા, આવી કપાત કરવામાં આવતી હતી અને અરજદારો દ્વારા કોઈપણ સમયે આવી કપાત સામે કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો. ઈ. એસ. આઈ. સી. કાયદાની જોગવાઈઓનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળતા, પ્રતિવાદીને દંડ અને કાર્યવાહી માટે ખુદ્દા પાડે છે અને તેથી, વૈધાનિક કપાત હોવાથી, નોકરીદાતાએ વેતનમાંથી ઉપરોક્ત રકમ કાપવી પડશે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી વરુણ પટેલ દ્વારા આગળ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જ્યારે સાબિત થયેલા ગેરવર્તણૂકના સંદર્ભમાં બરતરફીના આદેશની મંજૂરી હોય, ત્યારે તેને માત્ર નાની રકમની ખોટની રકમ પર રોકી શકાતી નથી, જે અન્યથા કુલ રકમ દર્શાવવા માટે જવાબદાર છે જે એમ્પ્લોયર દ્વારા કર્મચારીને મહિના માટે ચૂકવવાપાત્ર છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે દરેક નાની ખોટની તમામ કપાત અથવા હકના સંદર્ભમાં કોઈ સીધી જાકીટ ફોર્મ્યુલા લાગુ કરી શકાતી નથી. વિદ્વાન વકીલ શ્રી વરુણ પટેલે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા કોઈ ભૂલ કરવામાં આવી નથી, જેમાં બરતરફીની મંજૂરી માટેની અરજીને

મંજૂરી આપવામાં આવી છે.તેથી, કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી અને અરજીને રદ કરવાની જરૂર છે.

૬. સંબંધિત પક્ષોના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી દલીલોને ધ્યાનમાં લીધા પછી, આ અરજીમાં જે પ્રશ્ન વિચારણા માટે આવે છે તે એ છે કે શું અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૩૩ (૨) (બી) હેઠળ ચૂકવવા માટેના એક મહિનાના વેતનની રકમની ગણતરીમાં, નોકરીદાતા ઇ. એસ. આઇ. સી. અધિનિયમ તેમજ વ્યવસાયિક કર હેઠળ ચુકવણીની વૈધાનિક ચુકવણી દ્વારા રકમ કાપવામાં ન્યાયી છે.

૭. ગુણદોષના આધારે કેસનો નિર્ણય લેતા પહેલાં.કાયદાકીય જોગવાઈઓ કે જે અમલમાં આવે છે જે જવાબ તરફ દોરી જાય છે તેનો નીચે ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી છે:

ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૨ (આરઆર)

(આરઆર) "વેતન" એટલે નાણાંની દ્રષ્ટિએ વ્યક્ત કરવા માટે સક્ષમ તમામ મહેનતાણું, જે, જો વ્યક્ત અથવા ગર્ભિત રોજગારની શરતો પૂર્ણ કરવામાં આવે તો, કામદારને તેની રોજગાર અથવા આવી રોજગારમાં કરવામાં આવેલા કાર્યના સંદર્ભમાં ચૂકવવાપાત્ર હશે, અને તેમાં નીચેનાનો સમાવેશ થાય છે:

(૧) કામદાર હાલમાં હકદાર હોય તેવા ભથ્થાં (મોંઘવારી ભથ્થું સહિત);

(૨) કોઈપણ ઘરની રહેઠાણ અથવા પ્રકાશ, પાણી, તબીબી હાજરી અથવા અન્ય સુવિધાઓના પુરવઠાનું અથવા કોઈપણ સેવાનું અથવા ખાદ્યાન્ન અથવા અન્ય ચીજવસ્તુઓના કોઈપણ રાહતભર્યા પુરવઠાનું મૂલ્ય;

(૩) કોઈપણ મુસાફરીની છૂટછાટ;

[(૪) વેચાણ અથવા વ્યવસાય અથવા બંનેના પ્રોત્સાહન પર ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ કમિશન;]

પરંતુ તેમાં સમાવેશ થતો નથી –

(એ) કોઈપણ બોનસ;

(બી) એમ્પ્લોયર દ્વારા કોઈપણ પેન્શન ફંડ અથવા પ્રોવિડન્ટ ફંડમાં અથવા હાલમાં અમલમાં રહેલા કોઈપણ કાયદા હેઠળ કામદારના લાભ માટે ચૂકવવામાં આવેલ અથવા ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ યોગદાન;

(સી) તેની સેવાની સમાપ્તિ પર ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ ગ્રેયુટી;]

૮. કલમ ૩૩ (૨) (બી):

“વિવાદ સાથે સંબંધિત ન હોય તેવા કોઈપણ ગેરવર્તણૂક માટે, અથવા તે કામદારને બરતરફી દ્વારા અથવા અન્યથા મુકિત અથવા સજા માટે:

પરંતુ આવા કોઈ પણ કામદારને જ્યાં સુધી તેને એક મહિનાનું વેતન ચૂકવવામાં ન આવ્યું હોય અને નોકરીદાતા દ્વારા જે સત્તાધિકારી સમક્ષ અરજી કરવામા આવી હોય કે જેની સામે કાર્યવાહી બાકી છે તે સત્તાધિકારીને નોકરીદાતા દ્વારા લેવામાં આવેલી

કાર્યવાહીની મંજૂરી માટે અરજી કરવામાં ન આવી હોય ત્યાં સુધી તેને બરતરફ અથવા બરતરફ કરવામાં આવશે નહીં.”

૯. તાત્કાલિક કિસ્સામાં, કલમ (બી) ના પરંતુકનું અર્થઘટન જે કહે છે કે આવા કોઈપણ કામદારને છૂટા કરવામાં અથવા બરતરફ કરવામાં આવશે નહીં, સિવાય કે તેને એક મહિના માટે વેતન ચૂકવવામાં આવ્યું હોય અને એમ્પ્લોયર દ્વારા ઓથોરિટીને અરજી કરવામાં આવી હોય, જે પહેલાં કાર્યવાહી એમ્પ્લોયર દ્વારા લેવામાં આવેલી કાર્યવાહીની મંજૂરી માટે બાકી છે.અમે તે સંજોગોનો ઉલ્લેખ કરી શકીએ છીએ જેમાં કલમ ૩૩ (૨) લાગુ કરવામાં આવી હતી.મૂળરૂપે અધિનિયમમાં કલમ ૩૩ (૨) જેવી કોઈ જોગવાઈઓ નહોતી અને તેમાં વર્તમાન કલમ ૩૩ (૧) ને અનુરૂપ એકમાત્ર જોગવાઈ જોવા મળે છે, જે ૧૯૫૬ના સુધારા પહેલાની જેમ કલમ ૩૩ને લાગુ કરવા પાછળનો ઉદ્દેશ અધિનિયમ દ્વારા નિર્ધારિત કોઈપણ સત્તા સમક્ષ બાકી રહેલી ઔદ્યોગિક કાર્યવાહીને અન્ય કોઈપણ ઔદ્યોગિક વિવાદથી વિશેષિત થયા વિના શાંત અને શાંતિપૂર્ણ વાતાવરણમાં ચાલુ રાખવાની મંજૂરી આપવાનો હતો.કલમનો સાદો ઉદ્દેશ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ ઔદ્યોગિક વિવાદની પેન્ડન્સી દરમિયાન શક્ય હોય ત્યાં સુધી સ્થિતિ જાળવી રાખવાનો હતો.એવું અનુભવાયું હોય તેમ લાગે છે કે કલમ ૩૩, જે ૧૯૫૬ના સુધારા પહેલા હતી, તે ખૂબ જ કડક હતી કારણ કે તે નોકરીદાતાના સેવાની સ્થિતિમાં કોઈ ફેરફાર કરવાનો અથવા ડિસ્ચાર્જ અથવા બરતરફીનો કોઈ આદેશ આપવાનો અધિકાર સંપૂર્ણપણે છીનવી લે છે.તેથી એવું અનુભવાયું

હોવાનું જણાય છે કે જોગવાઈની કટોકટીને હળવી કરવી જોઈએ અને નોકરીદાતાને એવી સ્થિતિ વગેરેમાં ફેરફાર કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ જે ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ પડતર વિવાદ સાથે સંબંધિત ન હતી.આ જ કારણોસર, એવું અનુભવાયું હતું કે કર્મચારીને બરતરફ કરવા અથવા છૂટા કરવાની નોકરીદાતાની સત્તા સંપૂર્ણપણે છીનવી લેવી જોઈએ નહીં જ્યાં બરતરફી અથવા ડિસ્ચાર્જ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ પડતર બાબત સાથે અસંબંધ બાબત પર આધારિત હોય.તે જ સમયે, એવું અનુભવાયું હોવાનું જણાય છે કે વિવાદ સાથે અસંબંધ સમાન બાબતને કારણે વિવાદની પેન્ડન્સી દરમિયાન છૂટા અથવા બરતરફ થઈ શકે તેવા કામદાર માટે કેટલીક સુરક્ષા પૂરી પાડવી જોઈએ.

૧૦. પરિણામે, ૧૯૫૬માં કલમ ૩૩નો ફરીથી મુસદ્દો તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેમાં નોંધપાત્ર વધારો કરવામાં આવ્યો હતો.તે હવે ૫ પેટા-વિભાગોમાં છે જ્યારે ૧૯૫૬ પહેલાં વ્યવહારીક રીતે જે હવે પેટા-વિભાગ ૧ છે તેનો સમાવેશ થાય છે.આ પરંતુકમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે કોઈ પણ કામદારને જ્યાં સુધી તેને એક મહિના માટે વેતન ચૂકવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તેને છૂટા અથવા બરતરફ કરવામાં આવશે નહીં અને નોકરીદાતા દ્વારા તે સત્તામંડળને અરજી કરવામાં આવી છે કે જેની સમક્ષ નોકરીદાતા દ્વારા લેવામાં આવેલી કાર્યવાહીની મંજૂરી માટે કાર્યવાહી બાકી છે.બે પ્રકારની સજાઓ પરંતુકની શરતોને આધિન હોય છે, એટલે કે મુક્તિ અથવા બરતરફી.વધુમાં, પરંતુકમાં બે શરતો

દર્શાવવામાં આવી છે, એટલે કે (૧) એક મહિના માટે વેતનની ચુકવણી અને (૨) નોકરીદાતા દ્વારા સત્તામંડળને અરજી કરવી, જે પહેલાં કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવેલી કાર્યવાહીની મંજૂરી માટે બાકી છે.

૧૧. એક મહિનાના પગાર અથવા વેતનની ચુકવણી, બેરોજગારીની તીવ્રતાને હળવી કરવા માટે છે જે કામદારનો સામનો કરશે, જેની સામે ડિસ્ચાર્જ અથવા બરતરફીનો આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો છે, તે બેરોજગારીના મહિનાને અનુસરતા મહિના માટે અને સંદર્ભમાં વેતન બરતરફીની તારીખ પછીના મહિના માટે અથવા બરતરફીની તારીખ પહેલાના મહિના માટે પુનરાવર્તિત વેતન છે. તાત્કાલિક કિસ્સામાં તે નિર્વિવાદ છે કે વેતનની ચુકવણી કરવામાં આવે છે, જો કે, તે વૈધાનિક ક્ષપાત પછી કરવામાં આવે છે. મંજૂરી અરજીના પરિણામના આધારે મહિનાના વેતનના કાનૂની સ્વરૂપમાં ફેરફાર થશે. જો ટ્રિબ્યુનલ મંજૂરી આપવાનો ઇનકાર કરે તો ડિસ્ચાર્જ અને બરતરફીનો અસંગત અને અપૂર્ણ આદેશ એક મહિનાના વેતનના કાનૂની સ્વરૂપમાં સમાપ્ત થશે, જે પહેલાની જેમ જ રૂપાંતરિત થશે, જેમાંથી એમ્પ્લોયર દ્વારા કાયદેસર રીતે વૈધાનિક ક્ષપાત કરી શકાય છે. ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા અરજીને મંજૂરી મળવાની સ્થિતિમાં બીજી તરફ એક મહિનાના વેતનનું કાનૂની સ્વરૂપ રોજગાર વિનાનું વેતન હશે. આ એક એવું ક્ષેત્ર છે જેમાં બંને પક્ષોના હિતને ધ્યાનમાં રાખવાનું છે, કારણ કે જો તે ઇ. એસ. આઈ. અધિનિયમમાં કર અથવા યોગદાન ન કાઢે તો તે જ સંજોગો નોકરીદાતા

માટે અનિશ્ચિત રહેશે. તે જ તેને દંડ અને કાર્યવાહીના જોખમો સામે ખુદ્દા પાડશે.વૈધાનિક કર કપાતના કિસ્સામાં, તેનો ન્યાયી બોજ ઓછો હોય છે, કારણ કે તેની પાસે કાયદાનો આશ્રય છે.નોકરીદાતા કપાત કરે છે જે કાયદા હેઠળ ફરજિયાત હોય છે.નહિંતર, કર્મચારીની કાયદેસરની બાકી રકમ માટે તેની પાસે એક પૈસો પણ રાખવામાં આવ્યો ન હતો.કોર્ટે જોગવાઈના હેતુ, ઉદ્દેશ અને ઉદ્દેશની અવગણના કર્યા વિના આ બાબતનો નિર્ણય લેવા માટે સામાન્ય અભિગમ અપનાવવો પડશે.

૧૨. આ અદાલતે એસ ગણપતિ અને અન્યો વિરુદ્ધ એર ઈન્ડિયા અને અન્ય (૧૯૯૩) ૩ એસસીસી ૪૨૯ માં નોંધાયેલા કેસમાં નિર્ણય રાહતનો સંદર્ભ આપ્યો છે.દિનેશ ખરે વિરુદ્ધ ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ અને અન્યો, રાજસ્થાનના કેસમાં અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા જે ચુકાદાનો ભરોસો કરવામાં આવ્યો હતો તે ચુકાદાને પણ સર્વોચ્ચ અદાલતે એસ ગણપતિ (સુપ્રા) ના કેસમાં ધ્યાનમાં લીધો હતો અને સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો છે અને અવલોકન કર્યું છે:

“તે એવો કેસ હતો જ્યાં કર્મચારીનો કેસ હતો કે કામદાર એર ઈન્ડિયામાં કાર્યરત હતો, તેની બરતરફી માટેની મંજૂરી એ આધાર પર આપવામાં આવી ન હતી કે પગાર અને વેતન મેળવનારાઓ પર લાદવામાં આવેલા રોજગાર પરના કરની માસિક ચુકવણીને કારણે કપાતપાત્ર ૧૫/- રૂપિયા ઘટાડીને કર્મચારીને એક મહિનાનો પગાર અથવા

વેતન ચૂકવવામાં આવ્યો હતો, જે વ્યવસાયો, વેપાર, કોલિંગ્સ અને રોજગાર નિયમો, ૧૯૭૯ પર પશ્ચિમ બંગાળ રાજ્ય કરની જોગવાઈઓ હેઠળ છે. જ્યારે પડકારવામાં આવ્યો ત્યારે અસ્વીકારના આદેશને બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા ટકાવી રાખવામાં આવ્યો ન હતો. અપીલ પર, આદેશની પુષ્ટિ કરવી. બોમ્બે હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલ, સર્વોચ્ચ અદાલતે જણાવ્યું હતું કે આ એક એવું ક્ષેત્ર છે જેમાં બંને પક્ષોના હિતને ધ્યાનમાં રાખવું પડશે, કારણ કે જો તે કરવેરા અધિનિયમની કલમ ૪ હેઠળ કર કપાત નહીં કરે અને તેને દંડ અને કાર્યવાહીના જોખમો સામે ખુદા પાડશે તો નોકરીદાતા માટે પરિસ્થિતિ અનિશ્ચિત હશે. જો મંજૂરીને યોગ્યતાના આધારે નકારી કાઢવાની હોય અને અન્યથા એક મહિનાના વેતનની સંપૂર્ણ ચુકવણી ન કરવા બદલ નકારી કાઢવાની હોય, તો એમ્પ્લોયરને તે એક મહિનાના વેતનમાંથી વૈધાનિક કર કપાતને બાદ કરવાની મંજૂરી આપવી ન્યાયી અને યોગ્ય રહેશે, કારણ કે એમ્પ્લોયર અને કર્મચારીનો સંબંધ અસરકારક રીતે સમાપ્ત કરવામાં આવ્યો નથી, સંભવિતતાને પહોંચી વળવા માટે, મંજૂરી અરજીને યોગ્યતાના આધારે બરતરફ થવા દો. બીજી તરફ એમ્પ્લોયર માટે તે ન્યાયી અને યોગ્ય રહેશે કે તે પોતાની જાતે અથવા ટ્રિબ્યુનલને કહેશે કે મંજૂરીની અરજી મંજૂર થવાની સ્થિતિમાં કામદારને ચુકવણી માટે વૈધાનિક કર કપાતનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી રકમ ટ્રિબ્યુનલમાં જમા કરાવવાની મંજૂરી આપવામાં આવે. વૈધાનિક કર કપાતના કિસ્સામાં, તેનો ન્યાયી બોજ ઓછો છે, કારણ કે તેની પાસે કરવેરા કાયદાનું આશ્રયસ્થાન છે.”

૧૩. આ અદાલતના અભિપ્રાયમાં, નોકરીદાતાએ રકમ કાપીને વેતનની ચુકવણી કરવામાં કોઈ ભૂલ કરી નથી અને વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે બરતરફીના આદેશની મંજૂરી આપતી વખતે વિગતવાર કારણો પણ આપ્યા છે, આ

અદાલતને વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતા દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોમાં કોઈ યોગ્યતા મળી નથી.તેથી, આ અરજી રદ થવાને પાત્ર છે.

૧૪. તમામ સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને આ અદાલતનો અભિપ્રાય છે કે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે સંદર્ભ આઈટી નંબર ૭૨/૨૦૧૮ માં મંજૂરી અરજી નંબર ૮૬/૨૦૧૮ મંજૂર કરવામાં કોઈ ભૂલ કરી નથી અને તેથી, કોઈ દખલગીરીની માંગ કરવામાં આવતી નથી અને અરજી કોઈપણ ગુણદોષથી વંચિત હોવાથી, બરતરફ થવાને પાત્ર છે.

૧૫. પરિણામે, આ અરજી રદ કરવામાં આવે છે.નિયમ નાબૂદ કરવામાં આવે છે.

(ન્યાયમુર્તિ એમ. કે. ઠાકર)

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be*

authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.